

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการละคำต่างตำแหน่งของแบบทดสอบโคลซที่มีต่อคะแนนสอบของนักเรียนต่างระดับการศึกษา โดยมีสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

การละคำต่างตำแหน่ง 6 ตำแหน่ง กับการศึกษาต่างระดับ 3 ระดับ คือชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 น่าจะร่วมกันมีผลทำให้คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบโคลซแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองจริงมีจำนวนทั้งสิ้น 444 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 144 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 จำนวน 210 และ 90 คน ตามลำดับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวม 18 ฉบับ เป็นแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างตำแหน่งกัน 6 ตำแหน่ง คือ ตัดทุกคำที่ 5, 6, ..., 10 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเนื้อหาเดียวกัน มีความยาว 500 คำ ตัดคำ 50 คำ ลักษณะของเนื้อหา เป็นนิทานและนิยายที่ตรงกับความสนใจของเด็กทั้ง 3 ระดับ เพื่อทดสอบการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโคลซของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในทุกตำแหน่งของการละคำ
2. ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโคลซของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในทุกตำแหน่งของการละคำ
3. การละคำ 6 ตำแหน่ง (คือ ตำแหน่งที่ 5 ถึง 10) กับการศึกษาของนักเรียน (ประถมศึกษาปีที่ 6, มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6) ต่างร่วมกันส่งผลต่อคะแนนสอบจากแบบทดสอบโคลซอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่
  - 3.1 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 10 มีค่าสูงกว่าคะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 5, 7 และ 8 ($p < .05$)
  - 3.2 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 7, 8, 9 และ 10 ต่างมีค่าสูงกว่าคะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 5 และ 6 ($p < .05$)

3.3 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 10 มีค่าสูงกว่าคะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 5 และ 6 ($p < .05$)

3.4 คะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 5, 6, 7, 8, 9 และ 10 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 มีค่าสูงกว่าคะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 5, 6, 7, 8, 9 และ 10 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ($p < .05$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโคลซของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในทุกตำแหน่งของการละคำ อภิปรายได้ว่า เนื่องจาก ระดับการศึกษาที่ต่างกันของผู้อ่าน มีผลต่อการอ่านของแต่ละคน ทั้งนี้เพราะผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าย่อมมีระดับความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า เนื่องจากมีพัฒนาการทางสติปัญญา และพื้นฐานการเข้าใจความหมายของคำ การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ การเข้าใจประโยค การเข้าใจอนุเจตและความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตมากกว่าดังนั้น นักเรียนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจึงมีโอกาสที่จะทำแบบทดสอบโคลซได้ดีกว่านักเรียนในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า จึงทำให้ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงเดือน ศาสตร์ภักดิ์ (2515) และ กัลยา กาญจนภรณ์ (2517)

2. ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบโคลซของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในทุกตำแหน่งของการละคำ อภิปรายได้ว่า เนื่องจาก ระดับการศึกษาที่ต่างกันของผู้อ่านมีผลต่อการอ่านของแต่ละคน ทั้งนี้เพราะผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าย่อมมีระดับความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า เนื่องจากมีพัฒนาการทางสติปัญญา และพื้นฐานการเข้าใจความหมายของคำ การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ การเข้าใจประโยค การเข้าใจอนุเจตและความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตมากกว่าดังนั้น นักเรียนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจึงมีโอกาสที่จะทำแบบทดสอบโคลซได้ดีกว่านักเรียนในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า จึงทำให้ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของ ดวงเดือน ศาสตราภรณ์ (2515) และ กัลยา กาญจนภรณ์ (2517)

3. การละคำ 6 ตำแหน่ง (คือ ตำแหน่งที่ 5 ถึง 10) กับระดับการศึกษาของนักเรียน (ประถมศึกษาปีที่ 6, มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6) ต่างร่วมกันส่งผลต่อคะแนนสอบจากแบบทดสอบโคลซ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายได้ว่า เนื่องจากว่าตัวแปรการละคำในตำแหน่งต่างๆ กัน และการศึกษาต่างระดับ ร่วมกันทำให้ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซ แต่ละฉบับแตกต่างกัน เพราะ การละคำในตำแหน่งต่างๆ กัน ตั้งแต่ทุกคำที่ 5 ถึงทุกคำที่ 10 เป็นการให้สารสนเทศที่แตกต่างกัน แก่ผู้อ่าน การละคำในตำแหน่งของคำที่สูงขึ้นย่อมทำให้ผู้อ่านได้รับสารสนเทศมากขึ้นตามลำดับ ส่วน ระดับการศึกษาที่ต่างกันของผู้อ่าน ทำให้ระดับความเข้าใจในการอ่านต่างกัน โดยจะพบว่าผู้อ่านที่มี ระดับการศึกษาสูงกว่าย่อมมีระดับความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงผลกระทบของทั้งสองตัวแปรที่มีต่อผู้อ่านแต่ละคน อาจกล่าวได้ว่า โอกาสที่ผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าและทำแบบทดสอบโคลซที่ละคำในตำแหน่งที่สูงขึ้นจะมีค่าเฉลี่ย แบบทดสอบโคลซสูงกว่าผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าและทำแบบทดสอบโคลซที่ละคำในตำแหน่งของ คำที่ต่ำกว่า ย่อมเป็นไปได้มาก จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ระดับการศึกษาและการละคำในตำแหน่ง ต่างๆ กัน ตั้งแต่ทุกคำที่ 5 ถึงทุกคำที่ 10 มีผลร่วมกันต่อคะแนนสอบจากแบบทดสอบโคลซ ผลการ วิจัย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่

3.1 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 10 มีค่าสูงกว่า คะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 5, 7 และ 8 ($p < .05$) อภิปรายได้ว่า เนื่องจากการละคำในตำแหน่ง ต่างๆ กัน ตั้งแต่ทุกคำที่ 5 ถึงทุกคำที่ 10 เป็นการให้สารสนเทศที่แตกต่างกันแก่ผู้อ่าน ทั้งนี้เพราะ จำนวนคำที่เว้นไว้ในแต่ละตอนที่ละคำย่อมต่างกัน มีผลทำให้การเติมคำในแบบทดสอบโคลซแต่ละฉบับ มีความยากง่ายต่างกันเป็นไปตามทฤษฎีสารสนเทศ ซึ่งกล่าวว่า การเติมคำในแบบทดสอบโคลซ คำที่ สรรพมาเติมจะเป็นคำที่คาดหมายโดยง่ายหรือยาก ขึ้นอยู่กับช่องว่างที่จะเติมว่าสามารถใส่คำต่างๆ ได้มากหรือน้อย ถ้าเป็นช่องว่างที่เติมคำต่างๆ กันได้มากก็แสดงว่าช่องว่างนั้นให้สารสนเทศมาก ส่วนช่องว่างใดที่มีข้อความเชิงประกอบเป็นเชิงบังคับ หรือมีส่วนบอกล่วงหน้าว่าคำที่ตามมาควรเป็น คำอะไร หรือคำชนิดใด ช่องว่างนั้นจะถือว่าให้สารสนเทศน้อย ดังนั้นโอกาสที่ผู้อ่านจะได้รับ สารสนเทศจากแบบทดสอบโคลซในแต่ละฉบับจะเพิ่มขึ้นตามตำแหน่งในการละคำที่สูงขึ้นตามลำดับด้วย จึงทำให้ ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซตัดทุกคำที่ 10 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซตัดทุก คำที่ 5, 7, 8 ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดาราวดี นิตยศรี (2518) ส่วนการละคำ ตำแหน่งที่ 5, 6, 7, 8, 9 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายได้ว่า

อาจเนื่องมาจาก คำที่ถูกตัดในตำแหน่งดังกล่าว เป็นคำยาก ขาดความซ้ำซ้อนทางภาษา หมายถึงขาดคำซ้ำพ้องที่จะทำให้เดาได้ หรือผู้อ่านขาดความเคยชินในการใช้คำนั้น ขาดความเข้าใจในหลักการใช้ทางไวยากรณ์ จึงทำให้หาคำมาเติมในช่องว่างได้น้อย ทั้งนี้เป็นไปตาม ทฤษฎีลำดับขั้นการตอบสนอง ที่กล่าวว่า การเลือกคำมาเติมในแบบทดสอบโคลงผู้อ่านจะเลือกคำจากลำดับขั้นความคุ้นเคย หรือจากประสบการณ์ต่อแบบแผนในการใช้คำนั้นๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ของแต่ละคนที่มีต่อคำนั้นในหลักการใช้ทางไวยากรณ์และ ความเคยชินในการใช้คำนั้นกับเนื้อหาที่อ่าน ดังนั้นจึงทำให้เติมคำได้น้อย มีผลทำให้คะแนนของแบบทดสอบโคลงที่ได้จากการละคำตำแหน่งที่ 5, 6, 7, 8, 9 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 7, 8, 9 และ 10 ต่างมีค่าสูงกว่าคะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 5, และ 6 ($p < .05$) อภิปรายได้ว่า เนื่องจากการละคำในตำแหน่งต่างๆ กัน ตั้งแต่ทุกคำที่ 5 ถึงทุกคำที่ 10 เป็นการให้สารสนเทศที่แตกต่างกันแก่ผู้อ่าน ทั้งนี้เพราะจำนวนคำที่เว้นไว้ในแต่ละตอนที่ละคำย่อมต่างกัน มีผลทำให้การเติมคำในแบบทดสอบโคลงแต่ละฉบับมีความยากง่ายต่างกันเป็นไปตามทฤษฎีสารสนเทศ การละคำตำแหน่งที่ 7, 8, 9 และ 10 เป็นการให้สารสนเทศแก่ผู้อ่านเพิ่มขึ้นตามลำดับ มากกว่าการละคำตำแหน่งที่ 5, และ 6 ดังนั้นโอกาสที่ผู้อ่านจะได้รับสารสนเทศจากแบบทดสอบโคลงที่ละคำในตำแหน่งที่ 7, 8, 9 และ 10 จึงมีมากกว่าการละคำตำแหน่งที่ 5, และ 6 จึงทำให้ ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลงตัดทุกคำที่ 7, 8, 9 และ 10 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลงตัดทุกคำที่ 5 และ 6 ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิพนวรรณ สมหอม (2516) และ ดาราวดี นิตยศรี (2518) ส่วนการละคำตำแหน่งที่ 7, 8, 9, 10 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายได้ว่า อาจเนื่องมาจาก คำที่ถูกตัดในตำแหน่งดังกล่าว เป็นคำยาก ขาดความซ้ำซ้อนทางภาษา หมายถึงขาดคำซ้ำพ้องที่จะทำให้เดาได้ หรือผู้อ่านขาดความเคยชินในการใช้คำนั้นขาดความเข้าใจในหลักการใช้ทางไวยากรณ์ จึงทำให้หาคำมาเติมในช่องว่างได้น้อย ทั้งนี้เป็นไปตามทฤษฎีลำดับขั้นการตอบสนอง ดังนั้นจึงทำให้เติมคำได้น้อย มีผลทำให้คะแนนของแบบทดสอบโคลงที่ได้จากการละคำตำแหน่งที่ 7, 8, 9, 10 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 10 มีค่าสูงกว่าคะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 5, และ 6 ($p < .05$) อภิปรายได้ว่า เนื่องจากการละคำในตำแหน่งต่างๆ กัน ตั้งแต่ทุกคำที่ 5 ถึงทุกคำที่ 10 เป็นการให้สารสนเทศที่แตกต่างกันแก่ผู้อ่าน ทั้งนี้เพราะจำนวนคำที่เว้นไว้ในแต่ละตอนที่ละคำย่อมต่างกัน มีผลทำให้การเติมคำในแบบทดสอบโคลงแต่ละฉบับ

มีความยากง่ายต่างกันเป็นไปตามทฤษฎีสารสนเทศ การละคำตำแหน่งที่ 10 เป็นการให้สารสนเทศแก่ผู้อ่านเพิ่มขึ้นมากกว่าการละคำตำแหน่งที่ 5, และ 6 ดังนั้นโอกาสที่ผู้อ่านจะได้รับสารสนเทศจากแบบทดสอบโคลซที่ละคำในตำแหน่งที่ 10 จึงมีมากกว่าการละคำตำแหน่งที่ 5, และ 6 จึงทำให้ ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซตัดทุกคำที่ 10 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซตัดทุกคำที่ 5 และ 6 ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดาราวดี นิตยศรี (2518) ส่วนการละคำตำแหน่งที่ 5, 6, 7, 8, 9 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายได้ว่า อาจเนื่องมาจากคำที่ถูกตัดในตำแหน่งดังกล่าว เป็นคำยาก ขาดความซ้ำซ้อนทางภาษา หมายถึงขาดคำซ้ำพอที่จะทำให้เดาได้ หรือผู้อ่านขาดความเคยชินในการใช้คำนั้นขาดความเข้าใจในหลักการใช้ทางไวยากรณ์ จึงทำให้หาคำมาเติมในช่องว่างได้น้อย ทั้งนี้เป็นไปตามทฤษฎีลำดับขั้นการตอบสนอง ดังนั้นจึงทำให้เติมคำได้น้อย มีผลทำให้คะแนนของแบบทดสอบโคลซที่ได้จากการละคำตำแหน่งที่ 5, 6, 7, 8, 9 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 คะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 5, 6, 7, 8, 9 และ 10 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 มีค่าสูงกว่าคะแนนจากการละคำตำแหน่งที่ 5, 6, 7, 8, 9 และ 10 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ($p < .05$) อภิปรายได้ว่า เนื่องจาก ระดับการศึกษาที่ต่างกันของผู้อ่านมีผลต่อการอ่านของแต่ละคน ทั้งนี้เพราะผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าย่อมมีระดับความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ทำให้สามารถแปลความ ตีความ หรือขยายความข้อความที่อ่านได้มากกว่า เนื่องจากมีพัฒนาการทางสติปัญญาและพื้นฐานการเข้าใจความหมายของคำ การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ การเข้าใจประโยค การเข้าใจอนุเจตและความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตมากกว่า มีความเข้าใจคำยาก ความซ้ำซ้อนทางภาษามากกว่า ดังนั้น นักเรียนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจึงมีโอกาสทำแบบทดสอบโคลซได้ดีกว่านักเรียนในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า จึงทำให้ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงเดือน ศาสตร์ภักดิ์ (2515) และ กัลยา กาญจนภรณ์ (2517)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยผลของการละคำต่างตำแหน่งของแบบทดสอบโคลงที่มีต่อคะแนนสอบของนักเรียนต่างระดับการศึกษา โดยให้ทำแบบทดสอบโคลงที่มีหลายเนื้อหา เช่น วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และประวัติศาสตร์ เป็นต้น เพื่อเป็นการค้นหาวิธีการตัดคำในแบบทดสอบโคลงที่เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละเนื้อหา

2. ควรทำการวิจัยผลของการละคำต่างตำแหน่งของแบบทดสอบโคลงที่มีต่อคะแนนสอบของนักเรียนต่างระดับการศึกษา ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เคยชินต่อการทำแบบทดสอบโคลงกับกลุ่มนักเรียนที่ยังไม่เคยชินต่อการทำแบบทดสอบโคลง เพื่อค้นหาผลที่อาจเกิดขึ้นจากตัวแปรความเคยชิน ซึ่งอาจจะมีผลเกี่ยวข้องกับคะแนนของแบบทดสอบโคลงด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ในการสร้างแบบทดสอบโคลซเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครูควรเลือกตัดคำในแบบทดสอบโคลซทุกคำที่ 10 เพราะจะทำให้สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนได้ดีกว่าแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5, 7, และ 8

2. ในการสร้างแบบทดสอบโคลซเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครูควรเลือกตัดคำในแบบทดสอบโคลซทุกคำที่ 10 เพราะจะทำให้สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนได้ดีกว่าแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 และ 6

3. ในการสร้างแบบทดสอบโคลซเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ครูควรเลือกตัดคำในแบบทดสอบโคลซทุกคำที่ 10 เพราะจะทำให้สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนได้ดีกว่าแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 และ 6